Jog a normalitáshoz

Borbély Zsolt Attila

KÉPÜNK ILLUSZTRÁCIÓ

LMBTQ-felvonulás Párizsban. Egész Európa számára ez a mérce?

Az értelmezési keret jelentőségéről, kognitív hatalmáról köteteket írtak eddig, és minden bizonnyal további köteteket fognak még írni. Mert nem mindegy, hogy valamit milyen kontextusban értelmezünk, még akkor sem, ha egyébként ugyanabból a tényanyagból indulunk ki. Különben még e közös tényanyag sem adott, hiszen amint azt Bogár László professzor ismételten kifejtette, a globális háttérhatalom, a „pusztító világerő”, képes tetszőleges társadalmi valóság legyártására és elhitetésére. A 2001. szeptember 11-i önmerénylet, az ikertornyok berobbantása csak a kezdet volt, 2020-ban Donald Trump választási győzelmének elcsalása megmutatta, hogy ezek tényleg bármire képesek.

Vegyük szemügyre napjaink egyik legtöbb vitát kiváltó kérdéskörét, az LMBTQ-emberek jogköveteléseit, és az ezzel kapcsolatos elképesztő erejű propaganda-hadjáratot.

Az egyik értelmezési keret, amit egyébként a fősodratú média teljes erejéből közvetít: adott több szexuális kisebbség, amelynek jogai csorbulnak a vele minden szempontból egyenrangú többség terrorja nyomán. Holott messze nem erről van szó. A többség egyáltalán nem gyakorol semmiféle terrort Közép- és Kelet-Európában. Nyugat-Európában még kevésbé.

Az is egy velejéig hazug kiindulópont, hogy a homoszexuális, a queer, transgender stb. perverziók és abberációk (amelyek közé bekérezdkednének a zoofilok és pedofi lok is, bármily hihetetlen, utóbbiaknak is akad a magyar nyelvű sajtóban prókátoruk, Révész Sándor jeles ballib publicista személyében, aki már évekkel ezelőtt a pedofil képregények forgalmazhatósága mellett állt ki olyan címen, hogy „a pedofil is ember”) bármilyen szempontból egyenrangúak lennének a heteroszexualitással. Ezt az evidens igazságot a LMBTQXYZ lobbi tabusítani igyekszik. Szomorú, de való: alkotmánybírósági döntés is alátámasztja a heteroszexuális és homoszexuális kapcsolat egyenértékűségének lehetetlenségét. De attól még minden józanul gondolkodó ember belátathatja: a homoszexualitás természetellenes. De ha magyarázni kell, úgy vélem, minden sérülésmentes agy fel tudja fogni az alapigazságot, amely szerint a heteroszexualitás biztosítja a fajfenntartást, a homoszexualitás nem. Ez ennyire egyszerű. Ennek kimondásáért letilthat a Facebook, az Instagram, a Twitter, a YouTube vagy a globális világhatalom zsoldjában álló bármilyen más fórum, de attól még ennél alapvetőbb igazság kevés van.

Magyarország kormánya a pedofi l ellenes törvény elfogadását jó alkalomnak vélte arra, hogy fellépjen az LMBTQXYZ lobbi iszonyatos nyomulása ellen. Bevettek a törvénybe egy passzust, amely tiltja a 18 év alattiak körében a homoszexuális propagandát (is). (A törvényszöveg megtalálható itt: https://mkogy.jogtar.hu/jogszabaly?docid=A2100079.TV.Nem egy könnyű esti olvasmány, de aki veszi magának a fáradságot és nem a zömmel politikai motivációjú, elfogult értelmezésekből próbál ítéletet alkotni, láthatja, hogy e jogszabálymódosításban szó sincs gyűlöletről, homofóbiáról vagy jogcsorbításról. E jogi norma nem foglalkozik az LMBTQ-emberek szexuális orientációjával, mindössze a fiatalkorúakat igyekszik védeni a perverzióktól.)

Szomorú, de a sok esetben korrekt Schiffer András is politikai célú taktikai manővert lát abban, hogy a törvénymódosításba végül e sokat vitatott passzus is bekerült. Még ha igaz is lenne, a lényeg az, hogy e passzus a normalitást védi egy abnormális világban. Abban igaza lehet Schiffernek, hogy a fiatalkorúak körében folytatott LMBTQ-propaganda tilalmáról szóló passzus nélkül a törvényt 100%-os többséggel fogadta volna el az Országgyűlés. No de ez a cél, vagy pedig az, hogy élhető társadalmi, gazdasági és kulturális környezetet hagyjunk utódainkra?

A másik értelmezési keret – meggyőződésem szerint ez az irányadó – a globális világhatalomnak az emberi önazonosság ellen folytatott vérlázító, jogtipró és észveszejtő küzdelme.

Borbély Imre már a kétezres évek elején, amikor egészen más eszmei-ideológiai viszonyok uralkodtak az EU-un belül, ismételten rámutatott: az EU első számú ideológiai sajátossága a nemzet- és keresztény-ellenesség. Azóta ez kiegészült a nemi dimenzióval is.

Az egyént hagymahéjként körbevevő identitásburkok közül a keresztény hagyomány a „felvilágosodásnak” nevezett elsötétülés óta áll intenzív ostrom alatt. A dicsőségesnek beállított és a tankönyvekben az emberi jogok nyilatkozatával összekapcsolt „nagy” francia forradalom kapcsán nem sok szó esik a különféle módon ártatlanul kivégzett papok ezreinek a legalapvetőbb emberi jogáról, az élethez való jogról. De végeztek akkor ki tízezrével az „Ész Istennő” előtti tisztelet, a „progresszió” jegyében földműveseket, arisztokratákat, parlamenti képviselőket, sőt, királyt is.

A nemzeti identitás, a nemzeti öntudat és büszkeség is támadás alatt van a II. világháború óta. Azokat a politikusokat, akiket a nemzeti érdek képviselete mozgat, különféle becsmérlő jelzőkkel illetik. Örülhet, aki megússza a „populista” megbélyegzéssel, mert van még a balliberális sajtó fegyvertárában ennél súlyosabb minősítés is a nacionalistától a szélsőségesen, a fasisztán, rasszistán, xenofóbon át a náciig.

A nemi identitás elleni támadás az utóbbi tíz évben vált rendszerszerűvé. Nem telik el nap, hogy ne halljunk valamilyen horrortörténetet arról, hogy épp melyik országban hoztak törvényt a saját gyermekeik született nemi önazonosságát védő szülők ellen. Tudjuk, hogy perverzek „érzékenyítik” a szerencsétlen óvódásokat tőlünk Nyugatra, és több állam támogatja gyermekek hangulatváltáson alapuló, később keserűen megbánt nemváltó műtéteit, amelynek köszönhetően a társadalom lelkileg beteg egyedeit termelik futószalagon. S megbotránkoztató történeteket lehet hallani azokról, akik fel mernek szólalni Nyugaton e jelenségek ellen vállalva akár az egzisztenciális ellehetetlenülés kockázatát.

Mifelénk még lehet büntetlenül normálisnak lenni. Ez az, amit meg kellene őrizni. A jogot a normalitáshoz, a szólásszabadságot, amelynek jegyében a természetellenesről ki lehet mondani, hogy természetellenes, a nemzetellenesről, hogy nemzetellenes és a kereszténységellenesről, hogy kereszténységellenes.

A pedofilellenes törvény, amely ellen az uniós sajtó háborog, egy hatalmas lépés a jó irányban éppen azért, amiért támadják: mert elejét veszi annak, hogy a gyermekek nemi önazonosságát „érzékenyítés” címén megzavarják a „nyitott társadalom” különféle nemkormányzati szervezetek (NGO) transzvesztiták, homoszexuálisok, hermafroditák, csillárimádók s egyéb beteg figurák által. A törvény védi a gyermekeket, védi a józan észt, védi a természetes nemi önazonosságot. És persze normalitáshoz való jogot.

INTERJÚ BABJÁK ZOLTÁNNAL, BEREGSZÁSZ POLGÁRMESTERÉVEL

Ezer kilométerekről borzolt kedélyek

folytatás az 1. oldalról

Ukrajnában ezért vannak gondok az oktatási törvénnyel, a nyelvtörvénnyel, az önrendelkezéssel. A Krím Oroszország általi elcsatolása lovat adott azon ukránok alá, akik már azelőtt képtelenek voltak megbékülni az autonómia bármely formájával. Ők most mindegyre azt hangoztatják, hogy az önrendelkezés biztosítása az első lépés egy országrész elcsatolásához.

Tényleg veszélyt jelentene Ukrajna számára a kárpátaljai magyar közösség autonómiája? Vagy csak a nacionalisták fejében alakult ki ez a kép?

Nem tudok más fejével gondolkodni, csak az aktuálpolitikai helyzetet tudom elemezni. Azt látom, hogy két, egymástól mintegy kétezer kilométerre lévő fő régióra összpontosít az ukrán belpolitika: a keletire és a nyugatira. Mi vagyunk a legnyugatibb és egyben legelmaradottabb része az országnak. És hiába választ el minket a háborús övezettől kétezer kilométer, az ott történtek kihatással vannak a kárpátaljai magyarságra is.

A geopolitikai helyzet közelebb hozta Ukrajnát az Európai Unióhoz. Beregszászról mennyire látszik közelinek a csatlakozás napja?

Mindenképpen abban vagyunk érdekeltek, hogy az a nap mielőbb eljöjjön. Ennek ellenére többször megtapasztaltuk, hogy amikor közelebb evezünk a parthoz, valamilyen ok miatt ismét eltávolodunk. Meggyőződésem, hogy a 21. században határokat háború nélkül nem lehet elmozdítani, ebben viszont senki nem érdekelt: sem Magyarország, sem Ukrajna.

A megoldás a határok felszámolása lenne, ez pedig az EU-hoz, a NATO-hoz, majd a schengeni övezethez való csatlakozással érhető el.

Nem tart attól, hogy az európai nagyhatalmak érdeke miatt Ukrajna befogadása az EU-ba kevésbé szigorú feltételrendszer szerint történik? Bizonyos államok esetében ugyanis Brüsszel kész szemet hunyni a kisebbségi jogok megsértése fölött.

Benne van a pakliban. Az elején minden állam igyekszik betartani a feltételeket, idővel viszont a saját komfortzónájához próbálja azokat alakítani. Sajnos ebbe az unió sem igen tud beleszólni.

Erdélyi Napló

Megjelenik minden csütörtökön.
Kiadó: Príma Press Kft.
535600 Székelyudvarhely,
Bethlen Gábor u. 55.
tel.: 0266-218361
ISSN: 1223-1223

Felelős szerkesztő: Makkay József

Ügyvezető: Nemes László
Lapszerkesztők: Nánó Csaba, Somogyi Botond
Főmunkatársak: Borbély Zsolt Attila, Csermák Zoltán, Sütő Éva

Hetilapunk a Krónika és a Székelyhon napilapok csütörtöki lapszámában jelenik meg.

- Az (X)-szignóval ellátott szövegek fizetett reklámok, közlemények.
- A megjelent írások nem feltétlenül a szerkesztõség véleményét tükrözik!
- Szerkesztőségünk fenntartja a jogot, hogy a beérkezett levelek és másféle írások közléséről döntsön.
- Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
400027 Kolozsvár, Regele Ferdinand (volt Wesselényi) utca 37. szám, 14. lakrész
tel.: 0264-705205, 0264-705215
e-mail cím: office@erdelyinaplo.ro

Honlap: www.erdelyinaplo.ro
Hirdetésfelvétel és terjesztés a fenti címen hétköznap 8–16 óra között.